

Rodio se Bog i čovjek

T: V. Rožman
N: Đ. Veljković, 1807.
Harm. Franjo Dugan

Gipko

mf

1. Ro - di - o se Bog i čo - vjek u - sred sta - ji - ce,

5 ru - men cvije - tak, dra - gi Si - nak sve - te Dje - vi - ce.

9 Pripjev *p* An - đe - li, čuj, pje - va - ju: *mf* sla - va Bo - gu na ne - bu,

13 *f* a mir ljud' - ma do - bre vo - lje, *mf* na ni - zi - ni tu!

2. Tu na slami Sinak leži, toči suzice,
za nas slabe, griješne ljude, svoje ovčice.

3. Među volom, među oslom tužno tuguje,
od sveg svijeta nitko Njega tu ne miluje.

4. Al' pastiri sa svog polja hitro ustaju,
idu k Njemu, pa se Njemu lijepo klanjaju.

5. S istoka tri sveta kralja tamo putuju,
hitno dođu k mladom kralju pa Ga daruju.

6. I ti duše, k mladom Kralju sad se otpravi,
molitvom i pjesmom Njega lijepo pozdravi.